

"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת קורח - כג' סיוון תשע"ד ♦ עלון 103

הוצאת אור כוונות

נא לוודא שלבנכם יש את כל ספרי
הלימוד הנצרכים.

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

קורח והמקריבים- שני עונשים שונים - הרב מיכה קלצהנדלר

הסיפור מתחיל בתלונתם של קורח, דתן ואבירם, און בן פלת ומאתיים חמישים איש נוספים, שמערערים על מנהיגותם של משה ואהרן: "כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' מדוע תתנשאון על עם ה'". אנשים אלה טוענים, שמשה בחר באהרן להיות הכהן הגדול בגלל קרבתו אליו, ולא כי ה' בחר בו, והם טוענים שכל העדה כולם קדושים ולכל אחד זכות שווה להיבחר להיות משרת ה'. יש כאן חטא גדול מאד של קורח ו250 האנשים אשר איתו, חטא של אי אמונה בה' ובבחירתו. אך תשובתו של משה לשאלת המתלוננים תמוהה: "ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך...וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטורת...ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטורת".

סיפור עם קטורת זרה, שלא לפי כללי התורה, מוכר לנו כבר מפרשת שמיני בספר ויקרא, שם הקטירו בני אהרון - נדב ואביהו - קטורת בצורה שה' לא ציווה - "וימותו לפני ה'". 250 האנשים היו צריכים לדעת שזהו מבחן אמיתי לפני ה', מיהו הנבחר ומי לא, כך שמי שנבחר, והקטורת שלו תתקבל-יחיה! אך מי שלא, מסכן את עצמו במיתה. בפועל אנשים אלו היו כ"כ שקועים בעצמם ובטוחים בצדקת דרכם (ולא בקב"ה ובמי שהוא בחר) שהם לא האמינו שהם יינזקו. רשעותם זו בסופו של דבר פגעה בהם והם מתו - "ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתיים איש מקרבי הקטורת". קרח, דתן ואבירם ובני משפחותיהם, "זכר" לעונש אחר, עונש חמור הרבה יותר - האדמה בלעה אותם, "...ויאבדו מתוך הקהל". לפי הנראה, הסיבה ש-250 האנשים קיבלו, כביכול, עונש קל יותר מקרח היא משום שכנראה הם באו מתוך מגמה של רצון להיות קדושים יותר (והם נענשו כי לא קיבלו את הכרעת הקב"ה שרק אהרון הוא נבחר). אך קרח, מטרתו הייתה לא רק הכהונה אלא גם השליטה בכל העם כולו: "...העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם". קרח אפילו הקים כבר איזשהו משכן כתחרות מול משה. עלינו להבין ולהפנים, כי גם אם כוונותינו הם לטובה, אך מעשינו אינם רצויים - אנו חשופים לעונש. יש חשיבות עצומה בקיום המצוות דווקא על פי התורה ודווקא על פי מה שה' דורש מאיתנו. גם כשאנו בטוחים בצדקת דרכנו עלינו ללכת ע"פ מה ששורנו חז"ל על פי התורה. דבר זה נכון לכל השנה ולמשך כל החיים שלנו, אך הוא חשוב עוד יותר בתקופת החופשה, שבה אנו חשים שאפשר להיות קצת יותר "משוחררים". אל לנו ליפול ולהפיל ע"י כך חלילה את לדינו, המשמעת, העתים לתורה. חייבים להמשיך כדי שבאמת חז"ל יהיו אלו ששורנו לנו את הדרך ולא חלילה "חיי הרחוב".

למשפחת כיתה י/3 שלוחה ברכת שבת שלום

י"ל ע"י כיתה י/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות

פעם נכנס הראי"ה לחדרו של הנצי"ב ומצאו מצטער ודואג.

לשאלתו על סיבת הצער והדאגה, הראה לו הנצי"ב מכתב מאת הסופר שאול פנחס רבינוביץ ז"ל, שהוא מבקש ממנו להמציא לו סידור תולדותיו בשביל הקובץ השנתי 'כנסת ישראל', ואמר: על זה אני שרוי במבוכה. להיענות לו, ולמלא את בקשתו, איני יכול, משום שכתובת סיפור 'תולדות' מתאימה ביחס לאנשים שכבר מתו או לאותם ש'בחייהם קרויים מתים', ואני איני לא מאלה ולא מאלה. ושלא להיענות לו גם כן קשה לי, שאיני רוצה להכניס אותו בתרעומת וקפידה.

אמר לו הראי"ה: אם רבנו כל כך מצטער, הנני מוכן להקל מעליו את טרדתו זו, כאשר יועיל לספר לי את דברי ימי חייו, ואני אסדרם ואמציאם לתעודתם. וכך יצא המאמר על הנצי"ב ז"ל בספר 'כנסת ישראל' תחת חתימתו של הראי"ה.

כשביקר הראי"ה בוורשא (בעת הדפסתו את ה'עיטור סופרים') את הגאון הנצי"ב זצ"ל, ששהה אז בבית קרובו, וראה על השולחן כלי קישוט שיש עליו פרצוף אדם, שאלהו: "רבי, זה מותר?" לקח הנצי"ב ז"ל את הכלי וסילק אותו מעל השולחן. אח"כ כשהראי"ה נפטר ממנו הלך אחורנית ביראת כבוד רבה.

משנת - הראי"ה זצ"ל

כִּי כָל הַעֲדָה כְּלָם קְדוּשִׁים [טז, ג].

"ולא אוכל בלתי אם להזכיר את דברי הגאון האמיתי, עטרת ראשנו, הרב קוק שליט"א, אשר כדרכו בירר את העניין בטוב טעם לאמר: חז"ל אמרו, קורח שפיקח היה, מה ראה לשטות זה (מדרש רבה). כי מתוך דבריו של קורח, אומר הגאון הרב קוק, רואים אנו שלא נכונה ידבר ואין שום יסוד לטענותיו, כיוון שהוא בעצמו מודה בקדושת עם ישראל באומרו: כלנו קדושים. כי רק אדם אשר אינו מודה בקיום ההבדל במין האנושי, היה יכול לטעון דברי קורח. ואף על פי שטענותיו היו בכל אופן מתנגדים לחוקי המציאות, אולם אוולת ושטות לא היינו רואים בטענות כגון אלו. אבל קרח זה, כיוון שכל טענותיו מבוססות הן על אמונתו בקדושת ישראל, הלא מודה הוא בהכרח, כי יש הבדל במין האנושי והקב"ה אשר הבדיל בין מים למים, הבדיל גם בין אדם לאדם, והא ראייה: עם ישראל, שאינו אלא קבוצה של יחידים, מובדל ומופרש הוא מיתר העמים. ומכיון שהודה קורח, כי אותו ההבדל הנמצא בין אור לחושך, נמצא גם בין ישראל לעמים, מן ההכרה אפוא, שאותו ההבדל הנמצא במין האנושי, היינו: בין ישראל לעמים, יתקיים גם בעם ישראל עצמו".

[קובץ 'אפריון', תרפ"ד, עמ' 78].

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד